

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžf/12/2016
Identifikačné číslo spisu: 1013201581
Dátum vydania rozhodnutia: 16.08.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1013201581.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumana a zo sudcov JUDr. Soni Langovej a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobcu: i.m.l.-TRADE, s.r.o., IČO: 36 815 993, Lazaretská 31, Bratislava, zastúpený: Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátska kancelária, Žižkova 7803/9, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100301/1/288338/2013/5098 zo dňa 14. júna 2013, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/209/2013-94 zo dňa 7. júla 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/209/2013-94 zo dňa 7. júla 2015 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a.

Žalobcovi právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 2 písm. c/, d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Napadnutým rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 9102403/5/770859/13/Nád zo dňa 27.02.2013, ktorým žalobcovi nebol priznaný nadmerný odpočet DPH za zdaňovacie obdobie január 2011 v sume 110.000,- €. Daňový úrad v zmysle § 68 ods. 6 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 563/2009 Z.z.“) určil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január 2011 v sume 110.000,- €.

Nadmerný odpočet platiteľa vznikol odpočítaním dane v zmysle § 49 cit. zákona z faktúry č. 009022011

(201101) zo dňa 09.02.2011 vystavenej spoločnosťou Simcor, spol. s r.o., Bratislavská 31, Žilina, IČO: 43 863 183, IČ DPH: SK2022532974 pre spoločnosť i.m.l. - TRADE, s.r.o., za predaj pozemkov v zmysle Zmluvy o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy a zriadení záložného práva, podpísanej dňa 04.03.2009 a jej dodatkov, čl. V. bod 1, v čiastke 660 000,- EUR, z toho DPH 110 000,- EUR, s dátumom prijatia platby 27.01.2011. V Dodatku č. 3 zo dňa 15.12.2010 k Zmluve o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy a o zriadení záložného práva v článku V. Ostatné dojednania zmluvných strán, odstavec č. 4 predmetného dodatku je uvedené, že táto zmluva taktiež zaniká a ruší sa od počiatku a zmluvné strany sú povinné vrátiť si poskytnuté plnenia ak nedôjde k riadnemu uzavretiu kúpnej zmluvy najneskôr do 7 pracovných dní od doručenia písomnej výzvy na uzavretie kúpnej zmluvy spolu s návrhom kúpnej zmluvy.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že za opodstatnenú považuje námietku nedostatočne zisteného skutkového stavu, keď správca dane a žalovaný nevykonali žalobcom navrhované dôkazy, tak ako to napokon uložilo aj Finančné riaditeľstvo SR v rozhodnutí, ktorým pôvodné prvostupňové rozhodnutie Daňového úradu Bratislava zrušilo a vec vrátilo na ďalšie konanie. Krajský súd považoval za potrebné doplniť dokazovanie o výsluch konateľa spoločnosti budúceho predávajúceho, spoločnosti Simcor, s.r.o., ako navrhoval žalobca. Krajský súd nepovažoval za postačujúce skonštatovanie, že tento subjekt je nekontaktný a to aj s poukazom na skutočnosť, že správcom dane bolo potvrdené a tento nerozporuje prijatie úhrady faktúry znejúcej na sumu zálohovej platby kúpnej ceny 660.000,- €, z toho DPH 110.000,- €. Správca dane a ani žalovaný sa nevysporiadali s návrhmi žalobcu ohľadne opakovaných urgencií ako kupujúceho u predávajúceho, ktorými sa domáhal uzavretia riadnej zmluvy s odkazom na existujúcu zmluvu o budúcej kúpnej zmluve, a to v kontexte dôvodov prečo k naplneniu zmluvy nedošlo. Krajský súd ďalej považoval rozhodnutie žalovaného za nepreskúmateľné čo do nedostatku dôvodov. Krajský súd sa nestotožnil so záverom žalovaného, pokiaľ tento len skonštatoval, že nedošlo k realizácii zmluvy o budúcej kúpnej zmluve a potom nemožno hovoriť o reálnej praktickej platbe za službu alebo tovar, pretože predmetné nehnuteľnosti napokon kupujúci nepredal žalobcovi v zmysle dojednania Zmluvy o budúcej kúpnej zmluve, ale tieto boli prevedené na inú spoločnosť.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie a namietal, že ak je uzatvorená zmluva o budúcej zmluve, kde dodávka nie je dohodnutá, ale je dohodnutá iba možnosť akejsi dodávky tovaru či služby, čo môže byť aj nemusí byť, teda ak je uzatvorená zmluva o budúcej zmluve to neznamena, že bude alebo musí byť uzatvorená samotná zmluva o predmetnej dodávke tovarov, resp. služieb. V uvedenom prípade vôbec k uskutočneniu konkrétnej dodávky vôbec nemusí dôjsť a táto platba (preddavok) bude slúžiť iba ako zábezpeka a nie je možné považovať ju za platbu za budúcu konkrétnu dodávku, ktorou by vznikla daňová povinnosť podľa § 19 ods. 4 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 222/2004 Z.z.“). Z pohľadu vzniku daňovej povinnosti pre účely zákona č. 222/2004 Z.z. nie je rozhodujúce aký typ zmluvy na dodávku tovarov alebo služieb daňové subjekty uzavrujú. Zmluva, na základe ktorej má dôjsť k dodávke je však rozhodujúca z pohľadu obligatórnych náležitostí zmluvy ako zmluvného typu, z ktorých je možné usúdiť, či budúca dodávka bola presne určená alebo nebola presne určená, a teda či v platbách ide o platby za tovary a služby presne určené, ktoré podliehajú DPH, alebo ide iba o paušálne preddavkové platby uhradené za tovary uvedené všeobecným spôsobom v zozname, ktorý môže byť kedykoľvek zmenený na základe spoločnej dohody kupujúceho a predávajúceho a z ktorého si kupujúci prípadne môže vybrať jednotlivé položky na základe dohody, ktorú môže v ktoromkoľvek okamihu ukončiť tak, že sa mu vráti celá nepoužitá čiastka preddavkových platieb. Táto charakteristika presne zodpovedá preverovanému prípadu prevádzaných nehnuteľností, kedy nikdy nebola uzatvorená kúpna zmluva medzi predávajúcim Simcor, spol. s r.o. a kupujúcim - žalobcom. Medzi nimi bola uzatvorená iba zmluva o budúcej zmluve a o zriadení záložného práva dňa 03.04.2009, ktorej predmetom je záväzok uzavrieť zmluvu v lehote do 31.12.2012. Ku dňu vydania rozhodnutia nebola uzatvorená kúpna zmluva v zmysle zmluvy o budúcej kúpnej zmluve a o zriadení záložného práva. Nebol uskutočnený prevod nehnuteľností na spoločnosť žalobcu. Spoločnosť Simcor, spol. s r.o. nepriznala a nezaplatila daň z prijatej platby.

Ak je známa skutočnosť, že nedošlo k dodaniu tovaru, resp. služby v zmysle vystavenej faktúry dodávateľskou spoločnosťou, odberateľská spoločnosť je povinná túto skutočnosť vysporiadať voči Daňovému úradu a podaným dodatočným daňovým priznaním DPH za zdaňovacie obdobie, v ktorom bola faktúra s neuskutočneným plnením uvedená na základe vystavenej storno faktúry dodávateľskou spoločnosťou. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozsudok Súdneho dvora EU vo veci C-419/02 BUPA Hospitals Ltd ai.

K opätovnému predvolaniu konateľa spoločnosti Simcor, spol. s r.o. žalovaný uviedol, že správca dane preveroval počas celého konania uskutočnenie zdaniteľného obchodu. Dňa 25.10.2012 správca dane zaslal daňovému subjektu Simcor, spol. s r.o. predvolanie, v ktorom bolo určené, aby sa daňový subjekt dostavil dňa 19.11.2012 na Daňový úrad Žilina. Daňový subjekt sa bez ospravedlnenia v uvedený deň nedostavil na daňový úrad. Daňový úrad Žilina sa pokúsil vykonať aj miestne zisťovanie, avšak bolo zistené, že daňový subjekt sa v mieste sídla spoločnosti Simcor, spol. s r.o., vôbec nezdržiava. Konateľ spoločnosti Simcor, spol. s r.o., sa na adrese spoločnosti nepohybuje, nemá tu žiadnu kanceláriu a nevykonáva tu žiadnu ekonomickú činnosť. Žalovaný ďalej uviedol, že preverovať, či spoločnosť Simcor, spol. s r.o., poskytla plnenie v zmysle predmetnej zmluvy žalobcovi v konečnom dôsledku nemá význam, keďže je preukázateľné z katastra nehnuteľností, že predmetné pozemky boli predané iným spoločnostiam a daňová povinnosť spoločnosti Simcor, spol. s r.o. nevznikla voči žalobcovi, ale voči druhým spoločnostiam (PEGIUS, s.r.o. a SCIMA, s.r.o.), na ktoré boli predmetné pozemky prevedené podľa katastra nehnuteľností (výpis z listu vlastníctva č. 1374 a č. 1483). Z uvedeného vyplýva, že ani výpoveď konateľa spoločnosti Simcor, spol. s r.o. nemôže zvrátiť skutkový stav zistený správcom dane, na základe ktorého nepriznal žalobcovi odpočítanie dane.

K otázke urgencií žalovaný uviedol, že medzi žalobcom a spoločnosťou Simcor, spol. s r.o., k žiadnym urgenciám nedošlo. Urgencie medzi žalobcom a spoločnosťou Sporfin, s.r.o. nemajú s prejednávanej prípadom žiadnu súvislosť a nepreukazujú nárok žalobcu na odpočítanie dane. Žalobca nemohol predmetné pozemky predať spoločnosti Sporfin, s.r.o., keďže nebola uzatvorená kúpna zmluva medzi žalobcom a spoločnosťou Simcor, spol. s r.o. Správne orgány skúmali vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam v nadväznosti na uzavretú zmluvu o budúcej zmluve a zistili, že sám daňový subjekt nemal v úmysle naplniť obsah zmluvy, čo preukazuje jeho konanie tak, že neuzavrel kúpnu zmluvu na prevod nehnuteľností a nezriadil k predmetu záložné právo.

K súdom uloženému vysporiadaniu sa so stanoviskom Ministerstva financií SR, viažucemu sa k predmetnému prípadu žalovaný uviedol, že sa s uvedenou skutočnosťou vysporiadal už v napadnutom rozhodnutí. Žalovaný uviedol, že daňový subjekt vo vykonanom dopyte na Ministerstvo financií SR neuviedol všetky mu známe skutočnosti a tým zaviedol dopytovaný orgán. V odpovedi Ministerstvo financií SR uviedlo, že pri takomto uplatnení odpočítania dane musí byť bezpodmienečne zrejماً súvislosť medzi prijatou platbou a budúcim dodaním, t.j. naplnením zmluvných podmienok, čo sa nestalo. Ďalej bol daňový subjekt v prípade zrušenia dodávky upozornený na nutnosť uplatnenia § 25 ods. 1 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z.z. Daňový subjekt uvedený postup nevykonal napriek tomu, že vedel o neuskutočení nadobudnutia nehnuteľností. Preto sa stanovisko Ministerstva financií SR nemôže uplatniť ako dôkaz v prospech daňového subjektu.

Rozhodnutie správcu dane (prvé vo veci) vydané po ukončení daňovej kontroly trpelo vadou, na základe ktorej Finančné riaditeľstvo SR uvedené rozhodnutie zrušilo a vec vrátilo na ďalšie konanie. Na základe vydaného rozhodnutia Finančného riaditeľstva SR správca dane vykonal vyrubovacie konanie u žalobcu, pričom daňový úrad v zmysle § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z.z. postupoval podľa právneho názoru odvolacieho orgánu a opravil pochybenia zistené odvolacím orgánom a vydal nové rozhodnutie (druhé vo veci). Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol.

III.

Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril. Odvolanie mu bolo doručené dňa 15.10.2015.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 01.07.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (O.s.p.).

Z obsahu administratívneho a súdneho spisu odvolací súd zistil, že Daňový úrad Bratislava vykonal u žalobcu opakovanú daňovú kontrolu za zdaňovacie obdobie január 2011, na základe podaného dodatočného daňového priznania k dani z pridanej hodnoty. O výsledku opakovanej daňovej kontroly bol vyhotovený protokol č. 9102403/5/539961/12/Nád zo dňa 24.05.2012. Žalobca (budúci kupujúci) uzavrel so spoločnosťou Simcor, spol. s r.o., (budúci predávajúci) zmluvu o uzavretí kúpnej zmluvy a o zriadení záložného práva zo dňa 04.03.2009, ktorej predmetom bol záväzok zmluvných strán uzavrieť v lehote do 31.12.2009 kúpnu zmluvu o prevode vlastníctva nehnuteľnosti a o zriadení záložného práva k tam špecifikovaným nehnuteľnostiam. Správca dane v rámci vykonaného dokazovania zistil, že výlučným vlastníkom časti predmetných nehnuteľností je spoločnosť PEGIUS, s.r.o., so záložným právom v prospech spoločnosti STEERNO, s.r.o. a výlučným vlastníkom časti predmetných nehnuteľností je spoločnosť SCIMA, s.r.o., so záložným právom v prospech spoločnosti PEGIUS, s.r.o. Správca dane tiež zistil, že spoločnosť Simcor, spol. s r.o., je nekontaktná, pretože sa jej konateľ nedostavil na výzvu správcu dane a pri miestnom zisťovaní bolo zistené, že daňový subjekt sa v mieste sídla vôbec nezdržiava. Konateľ spoločnosti Simcor, spol. s r.o. sa na adrese spoločnosti nepohybuje, nemá tam žiadnu kanceláriu a nevykonáva tam žiadnu ekonomickú činnosť.

V prvostupňovom rozhodnutí daňový úrad konštatoval, že ku dňu spísania rozhodnutia nebola uzatvorená kúpna zmluva v zmysle zmluvy o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy a zriadení záložného práva, nebol uskutočnený prevod nehnuteľností na spoločnosť žalobcu v zmysle zmluvy o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy a o zriadení záložného práva, ale predmetné nehnuteľnosti boli prevedené na iné daňové subjekty, čo podľa názoru prvostupňového správneho orgánu znamená, že spoločnosť Simcor, spol. s r.o. nemala v úmysle predmetné pozemky predať spol. i.m.l. - TRADE, s.r.o. a ani nemala v úmysle dodržať kúpnu zmluvu v zmysle zmluvy o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy a o zriadení záložného práva, ktorú nikdy neuzatvorili. Spoločnosť Simcor, spol. s r.o. nepriznala a nezaplatila daň do štátneho rozpočtu z prijatej platby. Daň z pridanej hodnoty sa stane splatnou v okamihu, keď sa uskutoční dodávka tovaru alebo poskytne služba. Keďže k tejto situácii reálne nedošlo, podľa názoru prvostupňového správneho orgánu žalobca nenaplnil § 49 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z.z., a preto konštatoval, že na základe zistených skutočností je možné uzavrieť, že neboli splnené podmienky k vyplateniu nadmerného odpočtu pre žalobcu, keďže nedošlo k naplneniu predmetu zmluvy o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy a o zriadení záložného práva uzatvoreného medzi budúcim predávajúcim Simcor, spol. s r.o. a kupujúcim i.m.l. - TRADE, s.r.o. zo dňa 04.03.2009. Druhostupňovým administratívnym rozhodnutím bolo potvrdené toto prvostupňové administratívne rozhodnutie s tým, že nebola uzatvorená kúpna zmluva v zmysle zmluvy o budúcej kúpnej zmluve a o zriadení záložného práva, nebol uskutočnený prevod predmetných nehnuteľností na žalobcu a spoločnosť Simcor, spol. s r.o. nepriznala a nezaplatila daň do štátneho rozpočtu z prijatej platby. V dôsledku týchto skutočností neboli naplnené zákonné predpoklady ustanovenia § 49 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z.z., a preto je zjavné, že žalobca predmetné nehnuteľnosti nepoužije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ, keďže sa nestal ich vlastníkom.

Podľa § 49 ods. 2 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z.z. platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

Podmienky za ktorých platiteľovi dane vzniká nárok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty sú hmotnoprávnej povahy. Súčasne svojím charakterom vypovedajú čím tento nárok treba doložiť, preukázať, keďže zákon č. 222/2014 Z.z. určil pre dokazovanie kritéria a podmienky, ktoré je potrebné zo strany platiteľa dodržať. Splnenie podmienok pre uplatnenie nároku na odpočítanie dane podľa ust. § 24 zákona č. 563/2009 Z.z. preukazuje daňový subjekt, t.j. platiteľ dane z pridanej hodnoty (v tomto prípade žalobca). Daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom. V daňovom konaní je ťažisko dôkazného bremena na daňovom subjekte. Správca dane dôkazy predložené daňovým subjektom hodnotí podľa svojho uváženia a v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov, pričom hodnotením dôkazov musí zabezpečiť objektívne, pravdivé a úplné zistenie skutkového stavu.

Overenie oprávnenosti odpočítania dane znamená objasnenie všetkých okolností, ktoré umožnia prijať závery, či podmienky boli splnené, či nárok pre nespĺnenie hoc len jednej zo všetkých vyžadovaných podmienok nie je vylúčený. Keďže ide o hmotnoprávne podmienky, k takému záveru nestačí len existencia konkrétnej faktúry, hoci táto by obsahovala všetky formálno-právne náležitosti. Musí sa overiť, či údaje v nej uvedené naozaj dokladujú predmetnú skutočnosť.

Platiteľ dane musí pri uplatňovaní svojho nároku na vyplatenie nadmerného odpočtu jednoznačne deklarovať voči správcovi dane, že tovar alebo služba mu bola skutočne dodaná od konkrétne označeného platiteľa dane z pridanej hodnoty, to znamená, že preukázaná existencia obojstranného účtovaného daňového a právneho vzťahu medzi dodávateľom a nadobúdateľom tovaru tak, ako to predpokladá zákon č. 222/2004 Z.z.

Keďže v danom prípade ide o budúci predaj a budúcu kúpu nehnuteľností, kde budúci predávajúci bol, ale už nie je vlastníkom nehnuteľností, čiže je dohodnutá iba akási možnosť dodávky, ktorá sa v budúcnosti môže, alebo nemusí uskutočniť, už tieto skutočnosti vylučujú splnenie všetkých podmienok v čase vyplatenia preddavku tak, ako to vyžaduje rozsudok Súdneho dvora EU Bupa Hospitals C-419/02.

Ak je teda známa skutočnosť, že nedošlo a ani nedôjde k dodaniu tovaru alebo služby v zmysle vystavenej faktúry dodávateľskou spoločnosťou, odberateľská spoločnosť je povinná túto skutočnosť vysporiadať voči daňovému úradu a to podaním dodatočného daňového priznania na daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie, v ktorom bola faktúra s neuskutočneným plnením uvedená na základe vystavenej storno faktúry dodávateľskou spoločnosťou. V prípade, že sa za príslušné zdaňovacie obdobie vykonala daňová kontrola, túto známu a preukázateľnú skutočnosť daňový úrad vysporiada za kontrolovaný daňový subjekt počas vykonávanej daňovej kontroly a do protokolu z výsledku daňovej kontroly uvedie všetky zistenia, ktoré rozhodujú o tejto skúsenosti.

Najvyšší súd sa stotožnil so žalovaným, že pre daný prípad je prejudikatúrou rozsudok Súdneho dvora EU C-419/2002 BUPA Hospitals Ltd ai. Podľa ktorého:

„Článok 10 ods. 2 druhý pododsek šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu - spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, v znení zmenenom a doplnenom smernicou Rady 95/7/ES z 10. apríla 1995, sa nevzťahuje na také paušálne preddavkové platby, o ktoré ide vo veci samej, uhradené za tovary uvedené všeobecným spôsobom v zozname, ktorý môže byť kedykoľvek zmenený na základe spoločnej dohody kupujúceho a predávajúceho a z ktorého si kupujúci prípadne môže vyberať jednotlivé

položky na základe dohody, ktorú môže v ktoromkoľvek okamihu ukončiť tak, že sa mu vráti celá nepoužitá suma preddavkových platieb“.

Podľa zistení správcu dane v Dodatku č. 3 zo dňa 15.12.2010 k Zmluve o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy a o zriadení záložného práva v článku V. Ostatné dojednania zmluvných strán, odstavce č. 4 predmetného dodatku bolo uvedené, že táto zmluva taktiež zaniká a ruší sa od počiatku a zmluvné strany sú povinné vrátiť si poskytnuté plnenia ak nedôjde k riadnemu uzavretiu kúpnej zmluvy najneskôr do 7 pracovných dní od doručenia písomnej výzvy na uzavretie kúpnej zmluvy spolu s návrhom kúpnej zmluvy.

Z uvedeného je zrejmé, že zmluva o budúcej kúpnej zmluve obsahovala prvok jej zrušiteľnosti v prípade ak nedôjde k uzavretiu kúpnej zmluvy. Ide o prvok zrušiteľnosti zmluvy pred realizáciou plnenia. Nešlo teda o typ zmluvy o budúcej zmluve, ktorá zabezpečuje kontinuitu s budúcou zmluvou prvkom vymožitelnosti. Vzhľadom na to považuje najvyšší súd právne východiská žalovaného a správcu dane za vecne správne vrátane upozornenia na nevyhnutnosť vykonania opravy základu dane podľa § 25 ods. 1 zák. č. 22/2004 Z.z. pri zrušení dodávky tovaru.

Záverom možno zhrnúť, že z vykonaného dokazovania správcom dane vyplýva, že v tomto prípade:

- nebola uzatvorená kúpna zmluva v zmysle zmluvy o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy a o zriadení záložného práva,
- nebol uskutočnený prevod nehnuteľnosti na spoločnosť i.m.l. - TRADE, s.r.o. v zmysle zmluvy o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy a o zriadení záložného práva, ale predmetné nehnuteľnosti boli prevedené na iné daňové subjekty, čo v konečnom dôsledku znamená, že spoločnosť Simcor, spol. s r.o. nemala v úmysle predmetné pozemky predať spoločnosti i.m.l. - TRADE, s.r.o. a ani nemala v úmysle dodržať kúpnu zmluvu v zmysle zmluvy o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy a o zriadení záložného práva, ktorú nikdy neuzatvorili,
- spoločnosť Simcor, spol. s r.o. nepriznala a nezaplatila daň do štátneho rozpočtu z prijatej platby. Ak spoločnosť Simcor, spol. s r.o. mala k dispozícii prijaté finančné prostriedky, tak ich mohla použiť na úhradu daňovej povinnosti do štátneho rozpočtu, ktoré boli na tento účel určené. Ak tak neurobila, tak tieto finančné prostriedky ani nemohli byť určené na tento účel, a preto spoločnosť Simcor, spol. s r.o. nepriznala daň z prijatej platby v daňovom priznaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených dôvodov zmenil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave a žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 2 v spojení s ust. § 246c ods. 1 O.s.p. s prihliadnutím na ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi nepriznal náhradu trov konania z dôvodu neúspechu v konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.